75 років Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 141. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, SATURDAY, JULY 27, 1968 No. 141. VOL. LXXV.

ЗАВЕРШУЄТЬСЯ ПІДГОТОВА УРОЧИСТОГО ПРИВІТАННЯ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КАРДИНАЛА ЙОСИФА СЛІПОГО В НЮ ЙОРКУ

— КОРОТКІ ВІСТІ —

П'ятниця 26, липня, 1968

В АМЕРИЦІ

ДО ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ ПРИБУВ асистент державного секретаря Віллієм Банді, щоб — головно — поінформувати найвідповідальніших державних мужів Південної Кореї про останню конференцію президента Джансона з південно - в'єтнамським президентом Нґуєном Ваном Тіє. Водночас, Віллієм Банді почує думку Південної Кореї на проблему дальшої війни й можливостей замирення у В'єтнамі. Південна Корея втримує у Південному В'єтнамі 40.000 свого війська на протикомуністичному фронті.

В АТЕНАХ ВІДБУВАЄТЬСЯ 7-денний конґрес духовників і світських церковних діячів Греко-Правосл. Церкви з Пінічної й Південної Америки. На тому конґресі заторкується проблеми, що їх мають всі національні групи в ЗСА: асиміляції, збереження власної національно - культурної особовости, зв'язку з батьківщиною батьків, знайдення гармонійного балянсу між впливами англомовної американської та грецької культури, проблема „двох батьківщин", рідної мови в Церкві та її національного характеру і т.п.

ДО СТОЛИЦІ ІНДІЇ ПРИБУВ заступник державного секретаря Ніколяс де Б. Каценбах з штабом фахівців не тільки індійських, але й пакістанських та комуно - китайських справ. Індійці скаржились, що американський Уряд такий зайнятий проблемою В'єтнаму, що нехтує справами Індії.

ПІВДЕННО - В'ЄТНАМСЬКИЙ УРЯД СУДИТИМЕ перед військовим трибуналом одного з кандидатів на президента Південного В'єтнаму,популярного адвоката Трунґа Дінь Дзу, якого арештували 1 травня ц.р. після його заяви, що треба переговорювати безпосередньо з Північним В'єтнамом та комуністичним підпільним Фронтом Національного Визволення про воєнне перемир'я та мир на базі коаліційного уряду. Тому 50-річному південно - в'єтнамському політикові закидують „діяльність шкідливу для протикомуністичного фронту народу й армії". Коментатори пропускають, що дійсною причиною переслідування того політика є особиста пімста теперішніх військових правителів Південного В'єтнаму за його гостру критику.

БРИТІЙСЬКА ПАЛАТА ГРОМАД НАТАВРУВАЛА свого члена 35-річного Тома Далєлла, посла у Партії Праці, за необережне виявлення тайн, що стосуються дослідів над бактеріологічною зброєю. Водночас натавровано редактора часопису, що оприлюднив ті інформації, але не виступлено проти нього на судовій дорозі.

КУБА ФІДЕЛЯ КАСТРА ЗАЯВИЛАСЬ готовою дати політичний азиль недавньому болівійському міністрові внутрішніх справ, який передав був відпис щоденника Че Ґевари кубинським комуністичним агентам. Той міністер, Антоніо Арґедас, втік до Чіле, коли болівійський уряд наказав слідство в цій справі, а тепер висловив готовість вернутися до Болівії. Прихильна йому заява кубинського уряду ще більше компромітує його.

У СВІТІ

ВСІ СЕКРЕТАРІЯТИ УРЯДУ СТУРБОВАНІ постановою Конґресу, яка наказує перевести драстичні редукції свого службовицького стану з уваги на бюджетові заощадження. На державній службі знаходиться в ЗСА коло 3 мільйони осіб, — з того числа треба виключити коло пів мільйона осіб, які будуть шукати собі праці в приватних установах, в промислі й торгівлі. Найбільш стурбовані Генеральний поштмайстер і Адміністрація федеральної авіяції, де треба більше службовиків, а не менше.

СЕНАТОР ЕДВАРД КЕННЕДІ ВІДМОВИВСЯ скласти будь - яку заяву до численних пресових згадок про можливість, що віце - президент Гюберт Гомфрі, найповажніший кандидат на президента від Демократичної партії, запропонує його, Едварда Кеннеді, на віце - президента. Едвард Кеннеді — твердять його політичні приятелі — буде зберігати „невтральність" супроти всіх президентських кандидатів і не займатиме ніякого становища в персональних справах аж до конвенції.

ПРОТИВНИКИ ОБМЕЖЕНЬ ЩОДО ЗБРОЇ віднесли нову перемогу в Палаті репрезентантів: відкинувши внесення на обов'язок реєструвати всі роди стрільної зброї, Палата Репрезентантів відкинула також внесення на потребу мати згори дозвіл на всяку зброю, зате прийняла пропозицію, щоб із заборони продавати на поштові замовлення стрільну зброю — виключити амуніцію.

ДЕМОКРАТИ И РЕСПУБЛІКАНЦІ ОДНАКОВО ЗБЕНТЕЖЕНІ вістками, що кол. губернатор Алабами Джордж С. Воллес, який, хоч демократ, кандидує на власну руку, як незалежний, здобуває щораз більші симпатії серед виборців в південних стейтах, де расова проблема все ще існує в гострій формі. Воллес відомий з своїх поглядів, ворожих супроти ліберального расового законодавства.

ЗАГАДКОЮ ДЛЯ ПОЛІЦІЇ Є ВБИВСТВО цілої родини — обоїх батьків і їх четверо дітей — багатого видавця з Дітройту 42-річного Ричарда Робісона з Дітройту. Тіла його, його 40-річної дружини і дітей від 7-19 років, знайдено в їхньому літньому домі над озером. Те масове вбивство сталося вже який місяць тому і щойно тепер виявлено його. Поліція ствердила, що нічого не пограбовано, — в гаражі стояли два авта, на недалекому летовищі приватний літак вбитих, а в помешканні залишилися гроші й дорогоцінності.

В'ЄТКОНҐ ВІДНОВИВ терор проти цивільного населення у Південному В'єтнамі. Вкинено бомби до одного театру в Сайґоні, при чому згинули 4 особи й 49 було ранених, та до двох театрів в місті Бентре, де також 4 особи згинули й 16 було ранених. Велика більшість загинулих і ранених — це були цивільні особи.

4 ЗАХІДНІ ДЕРЖАВИ ПОГОДИЛИСЯ скласти спільно капітал близько 5-ох більйонів долярів, потрібний для переведення дослідів та збудування 1.000 бомбовиків цілком нового, удосконаленого типу. Тими державами є Британія, Західня Німеччина, Італія й Голляндія. Таким чином ті держави перестали б бути відборцями військових джетових літаків Америки.

МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ ПРИВІТАННЯ ВІДБУВ ЧЕРГОВІ НАРАДИ

Ню Йорк. — В четвер 25 липня відбулося тут в Українському Народному Домі останнє перед приїздом Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого засідання 50-членного Метрополітального Комітету. Після молитви, переведеної о. д-ром Мудрим, головуючий адв. Роман Гуглевич звернув увагу на цілосторінкове оголошення в „Свободі" ч. 140 з 26 липня ц. р., в якому стверджено остаточно устійнений час найголовніших подій, зв'язаних з приїздом і перебуванням в Ню Йорку Верховного Архиєпископа.

Летовище, Богослужба й Бенкет

Достойний Гість прибуде до Ню Йорку в середу 31-го липня ц. р. о год. 1.15 попол. на летовище Дж. Ф. Кеннеді літаком 210, на вихід (ґейт') ч. 2, з якого перейде до виходу ч. 1. Як детально згодом з'ясував голова Комісії для порядкової служби адв. І.Флис, у ждальні на летовищі може поміститись взагалі коло 100-150 осіб, якими будуть тільки запрошені гості і представники преси. Верховний Архиєпископ перейде шпалірою почесної сторожі і його привітає Преосвященний Єпископ Йосиф Шмондюк та голова Метрополітального Комітету адв. Р. Гуглевич, після чого відбудеться його коротка зустріч з представниками американської преси й радіостацій. Зате привітання ширшою громадою відбудеться перед Католицькою Каплицею на летовищі, віддаленої від павільону „Амерікен Ер-Лайн" за яких 5 хвилин автом. Однаково адв. І. Флис, як від впорядників п. Хома, перестерігали, щоб громадяни, які прибудуть на летовище, зразу займали місця не в павільйоні названої летунської компанії, звідкілля вони не зможуть ані побачити прилет літака, ані ввійти до ждальні, а тільки перед каплицею. Там двоє малят привітають Архиєрея хлібом -сіллю і там властиво відбудеться офіційне привітання. У випадку дощу, привітання відбудеться у самій каплиці, яка може помістити коло 700 осіб, у випадку погоди — перед каплицею, де є місце на кілька тисяч. Паркувальні місця — в найближчому сусідстві. Після привітання — Архиєрей від'їде з поліційною ескортою до кордону стейту Коннектикат, звідкілля поліційну ескорту перейме названий стейт: Верховний Архиєпископ поїде просто до Стемфорду, як гість Преосвященного Єпископа Йосифа Шмондюка.

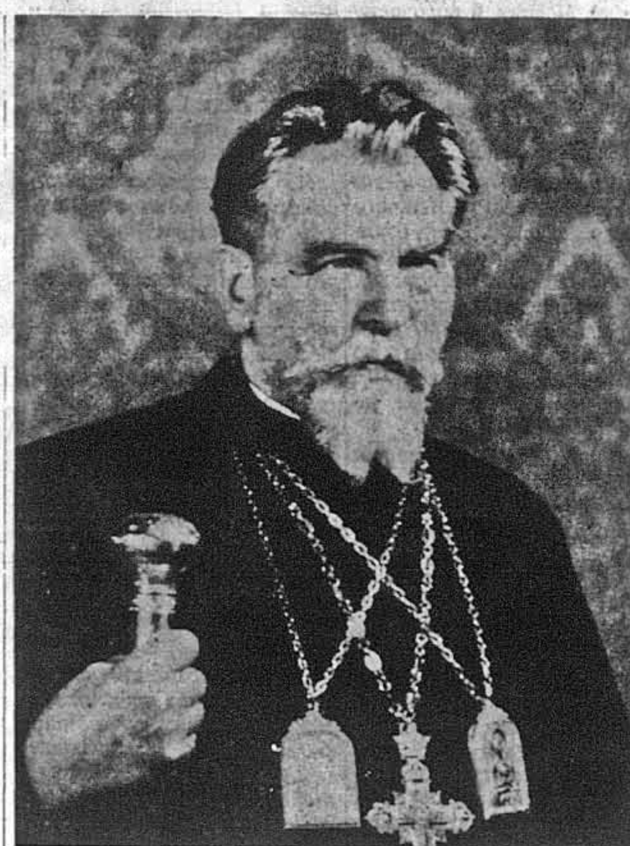
Соборна Богослужба відбудеться в суботу о год. 10 ранку у великому павільоні-стадіоні „Зінґер Бовл" на колишній площі світової виставки на Флашінґу в Ню Йорку. Як звітували пп.: Р. Гуглевич, А. Осадца і Я. Пастушенко — підготова до якнайбільш урочистого відправлення Богослужби технічно ускладнилась тому, що вночі з п'ятниці на суботу відбудеться там-же, в „Зінґер Бовл" ,велика американська музично-танцювальна імпреза після якої — після півночі до ранку — треба власними силами впорядкувати майдан і, м. ін., поставити 3.000 крісел. Павільйон-стадіон „Зінґер Бовл" приміщує 17.500 осіб. Інж. А. Осадца інформував докладно про декорування естради. Зголосились кілька пань для допомоги в декоруванні. Р. Гуглевич і А. Осадца наполегливо закликали організації та окремих молодших громадян-мужчин, щоб зголосились добровільці для нічного впорядкування площі: треба 30 осіб, — зразу не можна було скомплектувати те число.

Справу бенкету реферували дир. Я. Пастушенко і д-р Я. Воєвідка. Урочистий бенкет відбудеться у великій ба-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ЩЕ ПРО ФОНД ВЕРХОВНОГО АРХИЄПОСКОПА

У зв'язку з повідомленням в попередньому числі „Свободи" про створення в Ню Йорку спеціяльної Комісії Фонду Верховного Архиєпископа під проводом д-ра Богдана Олесницького, інформують, що чеки з пожертвами на Фонд Верховного Архиєпископа можна виставляти на „Самопоміч" (Self Reliance) і вони будуть звільнені від оподаткування. Пожертви прохається висилати на адресу: Erast Kurowycky, 128 First St., New York, N.Y. 10009.

Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий

З А К Л И К

ДО УКРАЇНЦІВ МЕТРОПОЛІТАЛЬНОГО РАЙОНУ НЮ ЙОРК, НЮ ДЖЕРЗІ, КОНЕКТИКАТ

Українці!

Вкоротці, бо вже починаючи від середи 31-го липня, ми — мешканці метрополітального району Ню Йорк, Ню Джерзі, Коннектикат, матимем найбільшу честь і приємність гостити між нами незламного Ісповідника Віри, довголітнього Каторжника за Бога і Батьківщину, неструдженого Первоієрарха Української Католицької Церкви та її патріярхорівного Верховного Архиєпископа Кардинала Кир Йосифа Сліпого.

Наша зустріч та привітання для нього, наша масова участь у влаштовуваних з цієї нагоди імпрезах повинні бути завершенням тих безчисленних виявів пошани, любови та вдячности і відданости, що їх виявили своєму Архипастиреві українці Торонта, Вінніпеґу, Едмонтону, Саскатуну, Оттави і Монтреалю в Канаді та українці Філядельфії, Шикаґа і Дітройту в Америці. Відвідини цього нашого Архипастиря в тих містах і місцевостях були могутнім тріюмфом нашої єдности, нашої сили та нашої відданости всім тим найкращим прикметам і найвищим ідеалам Українського Народу, що їх репрезентує і символізує Блаженніший Кир Йосиф.

Ми, мешканці цієї Метрополії, що є Метрополією світу, повинні з нагоди цих відвідин у нас перевищити все, що досі нашому Архипастиреві-Страдникові виявлено. Своєю масовою участю в привітаннях Їх Блаженства, зокрема, нашою участю у привітанні на міжнародному летовищі Джана Ф. Кеннеді в Ню Йорку в середу, 31-го липня о год. 1-ій пополудні;

Нашою участю в Архиєрейській Святій Літурґії у Сінґер Бовл на Виставовій Площі у Флошінґу в Ню Йорку в суботу, 3-го серпня о год. 10-ій перед полуднем;

Нашою участю у Привітальній Вечері в готелі Валдорф Асторія тієї ж суботи, о год. 6-ій ввечері;

Нашою участю у Торжественній Архиєрейській Святій Літурґії в катедрі св. Патрика в Ню Йорку в суботу, 10 серпня, о год. 11-ій перед полуднем.

За нашою зустріччю та нашими привітаннями для Архипастиря-Страдника слідкують уважно наші приятелі і наші вороги.

Докажімо усім, що Він з нами, а ми з НИМ!

Прага намагається задоволити Москву, Брежнєв і Ко. не квапляться з виїздом до ЧСР

Прага. — Правдоподібно з метою підготовити ґрунт для плянованої конференції центральних комітетів комуністичних партій Совєтського Союзу і Чехо - Словаччини, президія ЦК Комуністичної Партії ЧСР усунула із високого партійного становища генерала Вацлава Прхліка, який виступив у чеському радіо 15 липня ц. р. з вимогою проведення змін в системі Варшавського пакту. Місця й часу зустрічі запроєктованої конференції покищо не проголошено. Всупереч повідомленням, що совєтська 11-членна делеґація уже виїхала до ЧСР, із Москви повідомляють, що це не відповідає дійсності, бо і Косиґін і Підгорний далі перебувають у Москві і були там ще в четвер 25 липня. Усунення ген. Прхліка, як особи неприйнятної для кремлівських вождів, коментують у Празі, з одного боку, як концесію у відношенні до Москви і, з другого боку, як вияв зросту впливів консервативних комуністичних кіл у президії чехо-словацької компартії. Проте ж водночас із цим, в політичних колах Праги висловлюють переконання, що, не зважаючи на усунення ген. Прхліка, провідники компартії й уряду ЧСР далі обстоюватимуть свою вимогу перебудувати Варшавський пакт, тобто східньоевропейський мілітарний союз, що його створено для противаги НАТО. Як причину усунення ген. Прхліка подано, що його переведено знову на військове становище в Армії у зв'язку із ліквідацією департаменту державної адміністрації при ЦК компартії ЧСР, який він очолював.

Вашинґтон із збентеженням стежить за совєтськими маневрами

Вашинґтон, Д. К. — Найбільші як дотепер маневри совєтської армії викликали збентеження в урядових колах Вашинґтону, але президент Л. Джансон дав вказівку стримуватись від коментарів. Маневри, що тривають вздовж західнього кордону СССР від Балтійського до Чорного моря, по лінії довжиною в одну тисячу миль, особливо активні в районі кордону з Чехо - Словаччиною. У Вашинґтоні виявляють до них велике зацікавлення та уважно слідкують за рухом совєтських військ, однак американський уряд уникає робити якісь заяви, що могли б тільки загострити напруження між СССР і ЧССР. „Ню Йорк Таймс" із 26 липня повідомляв, що совєтський уряд постійно тримає 10 дивізій на території Білорусі та ще 6 дивізій в Україні — разом до 250 000 вояків. Як заявив один авторитетний речник з кіл НАТО, війська НАТО не роблять жадних рухів, які могли б ще більше загострити ситуацію, але „в жадному випадку не сплять". Американський уряд схвально віднісся до рішення Бонну не провадити тепер маневрів поблизу кордону з Чехо-Словаччиною, що були заплановані раніше. В тих маневрах мали брати участь 30 000 західньонімецьких вояків та американські з'єднання і французькі повітряні малі з'єднання. Хоча Франція відкликала свої збройні сили з НАТО, однак існує тверде переконання, що на випадок більшої совєтської провокації — вона стане по стороні армій вільних народів. Совєтські маневри триватимуть, як повідомлено в Москві, до 10 серпня.

Після випадків грабування і підпалів Клівленд охороняє Крайова Ґвардія

Клівленд. — Не зважаючи на встановлену посадникомнегром Карлом Б. Стоксом охорону порядку і спокою в місті виключно самими неграми, в місті пограбовано 36 крамниць і спричинено три пожежі. В такій ситуації посадник Стокс відкликав складені із самих негрів поліційні і цивільні охоронні відділи і покликав до дії Крайову Ґвардію і поліційні відділи з участю білих. Водночас із цим посадник проголосив заборону перебування на вулицях вночі між 9-ою годиною вечора і 6-ою годиною ранку. У три години після проголошення заборони арештовано шість осіб за порушення наказу, в тому одну за спробу грабування. Покликав знову Крайову Ґвардію на вимогу самих таких негритянських організацій, після того, як складена із самих негрів охорона порядку виявилася безуспішною і коли почалося грабування крамниць. В місті перебуває тепер, крім поліції, 3.100 вояків Крайової Ґвардії, 400 з-поміж яких охороняє порядок в негритянській дільниці. Зпоміж 52 осіб, арештованих у вівторок після стрілянини, в якій згинуло десять осіб, 13 осіб звільнено. Провідника негритянських терористів Фреда Агмеда Івенса обвинувачують в участі в стрілянні і в підбурюванні до стріляння на поліцаїв.

У Ню Йорку помер видатний громадський і союзовий діяч Іван Василишин

Ню Йорк. — Вночі з 25 на 26 липня помер тут на 72-ому році життя від удару серця відомий, активний громадський діяч і педагог інспектор Іван Василишин, заступник голови Головної Управи „Самопомочі", директор Школи Ураїнознавства цього ж Об'єднання, видатний діяч Українського Народного Союзу в Нюйоркській Окрузі, секретар 194-го відділу УНС. Сл. п. інсп. Іван Василишин, народжений 1896 року в селі Городенського пов. в Західній Україні, був активним громадським діячем і педагогом на рідних землях. Осиротив Дружину Антизу і двох синів Богдана і Ростислава

Парастас відбудеться в суботу 27 липня о год. 8 веч. в похоронному заведенні Г. Яреми, а похорон в понеділок 29 липня о год. 8 · 30 ранку, після Богослужби в церкві св. Юра про 7 вул. в Ню Йорку і звідтам на Український Цвинтар у Бавнд Бруку, Н. Дж.

Помер Ярослав Ґерус

Нюарк НН.Дж. — В четвер 25 липня ц.р. помер у шпиталі в Лівінґсоні, Н. Дж. на 57-у році життя по короткій і важкій неузі інженер і письменник Роман Ярослав Ґерус, відомий читачам „Свободи" з оповідань і нарисів, друкованих на її сторінках.

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ ТІЛЬКИ ОДНО ЧИСЛО „СВОБОДИ"

Як уже інформовано, в тижні від 29-го липня до 3-го серпня „Свобода" не появлятиметься з уваги на вакаційні відпустки для працівників та необхідність деякого ремонту. Але, з уваги на початок відвідин в Ню Йорку Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа та з бажання подати Читачам і Громаді останні інформації про зустрічі і привітання Верховного Архиєрея, в середу 31-го липня, появиться з датою четверга 1-го серпня одне надзвичайне видання „Свободи".

Українська Щадниця у Філядельфії на першому місці

Філядельфія, Па. — Місцева Українська Щадниця здобула 1-е місце між 115 іншими подібними ощадностево-позичковими установами філядельфійської федеральної округи, що мають федеральні гарантії, щодо збільшення своїх активів за минулий рік. Згідно з повідомленням в пресі, Українська Щадниця, директором якої є д-р Володимир Ґалан, збільшила свої активи на 26 відсотків, одна на 20 відсотків а інші менше. Українська Щадниця у Філядельфії належить до найстарших банкових українських установ в Америці й восени ц. р. переноситься до своїх нових репрезентативних приміщень на Брод вулиці.

Сенатор Персі підтримує Рокефеллера Едвард Кеннеді відмовляється кандидувати на віце-президента

Вашинґтон. — Республіканський сенатор Чарлз Г. Персі з Ілліной заявив у розмові з журналістами, що він підтримуватиме кандидатуру нюйоркського губернатора Рокефеллера, як найкращого — на його думку республіканського кандидата на Президента. Прибічники Рокефеллера дуже задоволені заявою сен. Персі, бо сподіваються, що за його прикладом будуть підтримувати Рокефеллера й інші республіканські делегати із стейну Іллінойс, більшість з-поміж яких заявляться за Ніксоном. Водночас повідомляють, що демократичний сенатор Едвард М. Кеннеді з Массачузетс приготовив заяву із категоричною відмовою кандидувати в цьогорічних виборах на віце - президентську номінацію. У зв'язку з цим Гюберт Г. Гомфрі сподівається, що після відмови Едварда Кеннеді, йому вдасться здобути згоду на кандидування на віце-президента або від сенатора Юджіна Дж. МекКарті або від Сарджента Шрайвера, теперішнього амбасадора ЗСА до Франції.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Республіканська конвенція

5-го серпня ц. р. розпочинається в Маямі на Флориді передвиборча конвенція Республіканської партії, яка може стати історичною подією. Ще пів року тому всі познаки вказували, що Республіканська партія має найкращі шанси осягнути виборчу перемогу: популярність президента Джансона впала була внаслідку продовжування В'єтнамської війни і внаслідку захитання правопорядку в країні. Всі газетні опити вказували на перевагу республіканців в громадських настроях.

Відносини змінилися: президент Джансон проголосив, що взагалі не буде кандидувати, в Парижі розпочалась конференція з Північним В'єтнамом, вбивства д-ра Мартіна Лютера Кінга та сен. Роберта Кеннеді скерували увагу широкої публіки на інші рейки. Кандидатури сен. Юджина МекКарті й віце - президента Гюберта Гомфрі, демократів, знайшли голосний відгук в американському суспільстві, а суперничі кандидатури кол. віце - президента Ричарда Ніксона, нюйоркського губернатора Нелсона Роке'еллера й третя тиха кандидатура каліфорнійського губернатора Роналда Ріґена захитали опінію про одностайність Республіканської партії.

Від місяців вся ліберальна преса раз-у-раз повторює, що Ричард Ніксон, який має підтримку збоку більшости партійної машини, й такого авторитету, як Д. Д. Айзенгавер, „не може виграти", бо — мовляв — за ним не голосуватимуть негри ані нездекляровані незалежні виборці. Нелсон Рокефеллер, розпоряджаючи невичерпними фондами, користає в найширших розмірах з газет, радіо й телевізії. Роналд Ріґен має сильну підтримку західніх і південних консервативних стейтів. Тому Республіканська конвенція напевне буде цікава і, може, й бурхлива. Коли б вона скінчилась розколом, як 4 роки тому, то це було б загиренням надій республіканців на здобуття Білого Дому.

В ЗСА завжди більшість виборців була демократами. Коли все ж, почавши від Абрагама Лінкольна, 13 республіканців стали президентами, то це сталось тому що вони притягали своєю індивідуальністю і своїми програмами. Тепер усі президентські кандидати, республіканські й демократи, визнають конечність „зміни". Але щойно вислід обох партійних конвенцій виявить, чи дійсно заповіддається в ЗСА на сутню зміну, чи тільки на формальну зміну прізвищ.

Слово й діло

У Стокгольмі 19 липня голова „совєта міністрів СССР" А. Косиґін дав інтерв'ю для журналістів. Його відповіді були клясичним прикладом дволичности московської політики. З одного боку Косиґін твердив про „невтручання в справи інших країн", а з другого, на запит про події в Чехо - Словаччині, сказав, що „нема таких сил, які могли б порушити дружбу наших двох країн", і покликавсь на Варшавський пакт, себто виразно натякнув на можливість збройного втручання. Косиґін назвав постачання зброї до Ізраїлю з ЗСА „несправедливими поставками", а постачання зброї арабам з СССР „справедливими поставкми". За його тлумаченням злонавмисні ускладнення з Берліном, викликані маріонетковою Східньою Німеччиною, є „справедливими", але коли Західня Німеччина у відплату не допустила до в'їзду групи східньо - німецьких комуністів на територію західньонімецької держави це вже акт „несправедливий". Речник комуністичної безбожної Москви, Косиґін, сказав про Всесвітню Раду Церков, що висловилась за паленням карток з покликанням до війська, для ведення антикомуністичної війни у В'єтнамі: „Ми ето привествуем"... Тін вже не виступав проти релігії та віри, хоча в СССР далі провадиться безпощадна боротьба з віруючими.

Як тільки західня преса наведе якийсь приклад нелюдського відношення до людини в СССР — Москва заявляє, що це „втручання у внутрішні справи" СССР, „порушення умов" тощо. Москва домагається встановлення цензури в Чехо - Словаччині та вимагає припинення друку найбільш демократичних чеських і словацьких періодиків. Зате вона „привествує", наприклад, нову комуністичну газету „Дейлі Ворлд" у Ню Йорку, перше число якої вийшло 16 липня, яку нюйоркський щоденник „Дейлі Нюз" назвав зрадницькою.

Коли студенти — справедливо й не справедливо, подекуди підбурювані червоними — „захоплювали" західні університети, — це було в очах Москви „справедливо", але свою студентську молодь Москва тримає на поліційному ланцюзі. Дволичність — основна риса комуністичної Москви.

Леонід Полтава

В ОКУПАНТА НЕ ВИТРИМУЮТЬ НЕРВИ

Чесно й гордо, з найкращим виявом шляхетного людського серця розпочинає журналіст Вячеслав Чорновіл свою історичну працю-оскарження Москві з її комунізмом: „Я нічого у вас не прошу".

Власне, вся суть московської політики з часів Івана Каліти й до нині зводиться до того, щоб Москву просили, щоб вона, загарбавши, давала або й ні, дозволяла або забороняла, схвалювала або заперечувала. Так чи інакше, Москву, її новочасну імперію „СССР", її керівників — мають просити. І ось знайшлись сотні людей молодого українського покоління на батьківщині, які заявили Москві та її виконному органові — комуністичній партії СССР: „Я нічого у вас не прошу". Вони обвинувачують, а не випрохують, викривають а н т инародну суть окупаційно - імперського режиму в Україні, його ґеноцидне відношення до всіх неросійських націй і народів, мов, культур, до всіх віровизнань.

Те, що багато з молодих українських інтелектуалістів перебувають нині на засланні й по в'язницях у Мордовії, біля Києва, у Вінниці й ін. місцях, справи не міняє: вони нічого не просять. Більше: вже Москва десятки разів зверталась з вимогою до Юрія Шухевича, щоб він прохав про помилування, відрікся Батька Героя, зап'ятнував ОУН — і його буде випущено „на волю". На яку „волю"?.. І героїчний син героїчного Головного Командира УПА відповів словами В. Чорновола: „Я нічого у вас не прошу". Москва вимагає — за найновішими відомостями, у баптистів і євангелистів в Україні, щоб вони писали за кордон листи й інформували, що в Україні їх ніхто, мовляв, не переслідує, — а вони таких листів не пишуть! Москва устами П. Шелеста вже десятки разів зверталась до Олеся Гончара — голови Спілки Письменників УССР, щоб він відкликав свій підпис з листа-вимоги випустити на волю В. Караванського, В. Чорновола, О. Заливаху, братів Горинів та багатьох інших діячів української культури. Але Олесь Гончар, який воював на фронті проти фашизму, і далі твердо говорить: „ні!", тому й така шалена нагінка на книжку „Собор" збоку сучасних московських гавляйтерів та квіслінґів в окупованій Україні

Радіовисильні з Риму, Мадриду, Мюнхену й ін. міст передають українською мовою тексти В. Чорновола і його незаконно засуджених червоним режимом друзів, інформують український та інші поневолені Москвою народи про діяльність української делеґації в Тегерані, про Звернення УККА в справі переслідувань українців на їх рідній землі, про книжку І. Коляски, яка документує русифікацію України, про заходи „Міжнародної Амнестії, ЗСА", про масові демонстрації вільних українців у всіх країнах західнього світу в Обороні Нескорених... Ті та багато інших подій, — як ось тепер — прибуття колишнього Каторжника в СССР, Верховного Архиєпископа Української Католицької Церкви, Кардинала Иосифа Сліпого до Канади й ЗСА, або відновлення Української Греко - Католицької Церкви в Чехо - Словаччині — вони стають відомими в Україні серед мільйонів людей, шляхом радіопрограм та різними іншими шляхами. Масовий спротив Москві наростає не лише в Чехо - Словаччині, Румунії, Югославії, Польщі й ін. країнах Східньої Европи — він наростає в надрах всіх поневолених націй.

Нерви імперських керівників часом уже не витримують, як і нерви їхніх слуг в окупованому Києві. Тільки цим можна пояснити велику статтю старого каґебівського вислужника О. Полторацького, постійного працівника так зв. „Комітету культурних зв'язків з українцями за рубежом". У київській „Літературній Україні" з 16 липня 1968 року він виступив із статтею „Ким опікуються деякі „гуманісти", нападаючи на українців за кордоном, на О. Гончара, на В. Чорновола і його нескорених друзів. „Літературна Україна" пише:

„Розміри газетної статті не дозволяють продовжити перелік брудних провокацій та справжніх ідеологічних диверсій людців типу Чорновола та Караванського. Але можемо поспівчувати їхнім захисникам, бо як же вони помилилися, п і д писавши згаданого листа, не знаючи істинних фактів. От ви, наприклад талановитий літератор (не називаю вашого прізвища, бо переконаний, що глибоко переживаєте свій вчинок), автор одної з кращих книжок про вітчизняну війну. Що скажете, довідавшись, яких „талановитих журналістів" захищаєте? Ми з вами пліч-о-пліч воювали на фронтах великої вітчизняної війни. Що зробили б ми, якби спіймали тоді отаких, як Чорновіл з його закликами чи Караванський з наганом, трьома гранатами і фальшивими документами? Н а п е вне, скрутили б їм руки, а якби фронтові обставини того вимагали, то судили б на місці суворим солдатським судом. Чому ж ви тепер граєтеся в „гуманізм" і захищаєте того, хто зраджував і зраджує батьківщину, наш народ".

Мова, звичайно, про Олеся Гончара — члена комуністичної партії, який може саме тому, що воював проти німців - фашистів, виступив проти звірства сучасного фашизму — червоної Москви з її „ідеологією". Автор признається, що таких є багато, навіть серед його ровесників, письменників старшого віку в Києві, є такі, що підписали вимогу дати свободу безпідставно засудженим і не хочуть відкликати своїх підписів: „Кілька моїх колеґ заступились за антирадянську нечисть — це сумний факт. І тим більше він прикрий, що фотокопії підписаних ними апеляцій, що адресувалися на ім'я керівників Радянської держави і комуністичної партії, негайно ж опинялись у розпорядженні зарубіжних антирадянських організацій. А ті використовують їх для своєї чорної мети де завгодно, аж до виступів на різних міжнародних форумах". (Ще й досі бідкається Тегераном!)...

„Літературна У к р аїна" очорнює й оплюгавлює В. Чорновола, С. Караванського, який, до речі, сидів за румунів у в'язниці, бо самовільно видавав у окупованій румунами Одесі газету українською мовою. Чи не за те московські слуги звуть його „румунським розвідником"? Найбільше бажання О. Полторацького — принизити Вячеслава Чорновола, як людину і як діяча культури. Тому читаємо „свідчення" О. Полторацького, котрий, між ін., бував у різних „культурних бриґадах" за кордоном:

„Колишній інспектор по рекламі „Київкниготоргу", а згодом інспектор Львівського відділення Товариства по охороні природи, В. Чорновіл був спійманий на гарячому, коли писав, розмножував і розповсюджував на Україні та пересилав нелегально за кордон наклепницькі листи про нашу радянську дійсність. Ці наклепи, про людське око адресовані різним партійним і радянським інстанціям, залюбки передруковували націоналістичні органи преси. Згодом В. Чорновіл опрацював і переслав до Парижа вже більший „твір". Ось він переді мною. Це — груба книжка в товстій сірій обкладинці. Називається „Лихо з розуму". Видана 1967 року в Першій українській друкарні (Париж, рю де Сабо, Но. 3).

Знайома адреса! Років півтора тому я з цікавости завітав сюди і навіть мав нагоду говорити із самим „паном директором", як урочисто назвала його секретарка. Пан директор тримав у можновладних руках звичайну щітку і підмітав підлогу. — Ви називаєте нас запроданцями капіталістів! — заволав він. — Та хіба запроданцям довелося б самим підлогу мести?"

Навіть такі свідчення ворога є цінними: нехай читачі в Україні знають більше правди про „буржуазних націоналістів", серед яких кому-кому, а вже працівникам преси й культури, то за кордоном таки доводиться найважче. „Літерат. Україна" стверджує, що населення масово слухає радіоавдиції, одночасно ж хоче „відібрати" в В. Караванського і його друзів даровані їм Богом і впертою працею над собою великі таланти: „Зарубіжні благодійники з Риму, Ню Йорку, Лондону, Кельна раптом особливо „заопікувались", зокрема, проблемами української літератури та мистецтва. Імена „великих" письменників України не виходять з їхнього вжитку. Та не таких, як Шевченка, Франка або Лесі Українки, а більше таких „письменників", як В. Чорновіл, С. Караванський та деякі інші, про яких у нас досі ніхто й не чув (?). Не дивує, що на-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Ярослав Зубаль

ОДИН ДЕНЬ В РОТТЕРДАМІ

В четвер 23 травня 1968 р. три автобуси, повні любителів футбольного спорту, виїхали о 5-ій год. ранку з Гайдельбергу, Західня Німеччина, до Роттердаму, Голляндія, де того дня мали відбутися важливі міжнародні футбольні змагання між А. Ц. Міляно, Італія і Г. С. Ф. (Гамбурґер Спорт Ферайн), Гамбурґ, Західня Німеччина — за кубок Европи. Поїхав і підписаний, якому його зять д-р О. Біланюк вистарав заздалегідь все потрібне.

По дорозі спиняємось на снідання в одному з придорожних місць відпочинку; ввічливий, говіркий та інтеліґентний наш провідник і заразом водій, цікаво інформує про міста й оселі, попри які переїжджаємо. Розповідає дещо з історії, а також про пережите в останній війні; тут і там зустрічаємо історичні муровані замки на горбах, минаємо височенні вежі Кельнського Дому. Краєвид майже одноманітний: рівнина; подекуди із сосновими лісами при дорозі.

Коло 10-ої год. ранку доїжджаємо до кордону Голляндії. Короткий відпочинок. Люди обмінюють гроші на голляндські ґульдени, малощо дорожчі від німецьких марок. Контроля пашпортів і перепусток досить побіжна, речей не контролюють, все відбувається навесело: прикордонник увійшов у парадній уніформі, обвішаний відзнаками і срібними шнурами, тому його титулуємо „генералом", на що він поблажливо посміхається, говорить по-німецьки.

От ми вже на голляндській території. Я вперше тут, і тому до всього уважно придивляюсь і прислухаюсь до оповідання нашого провідника. Голляндія — це спокійна, добре загосподарена, упорядкована і вільна для своїх та для чужинців країна. Провідник часто жартує, подаючи статистику країни, між ін., — що тут є два мільйони роверів і 2 мільйони корів, отже кожна корова має свій ровер... На рівнині гарні поля, багато квітів, соснові, досить бідні ліси, особливо старші деревостани, хоча й культури молодняка виглядають дуже добре; всюди видно дбайливу руку господарів.

Дороги - автостради в доброму стані, багато дороговказів на всіх роздоріжжях. В'їжджаємо в місто Ейндговен. Тут, крім багатьох гарних будівель і пам'ятників, є централя фабрик славнозвісної марки „Філіпс", як пояснює наш провідник. Переїжджаємо через замаєне квітами місто Тільбурґ, потім затримуємось на обід у місті Бреда. Тут великі ресторани, куди сотні чи й тисячі туристів з різних країн радо вступають. Чемна і елеґантна обслуга, майже всі говорять по - німецьки і по - англійськи, недорога і смачна їжа. Усі ці три міста мають по яких 120.000 населення кожне.

Біля полудня ми вже в Роттердамі. Чути близько море, після полудневої спеки повіває відсвіжуючий вітерець. Зупиняємось недалеко від порту. Вулиці такі заповнені прибулими, головно звеличниками спорту з Зах. Німеччини, що лише з трудом можна протиснутись. Це переважно німецька молодь, яка гомонить, кричить, свище, грає на трубках і тарабанить, з прапорцями і знаменками, чорно - синьо-білими в руках, а їх є тисячі й тисячі. Ці молодці вважали, що вже своєю масою і кількісною перевагою певно перерішать вислід змагань в користь своєї улюбленої дружини ГСФ... Вони зчиняли несамовитий галас під час гри і, на мою думку, сильно перешкоджали не так італійцям, які значно переважали своєю технікою й тактикою гри німецьких змагунів, а таки своїм, витворюючи непотрібно нервову і неспокійну атмосферу (німецькі змагуни мусіли хіба соромитись за свою публіку, що виявилась дуже неспортовою).

По виході з автобусів ми, „Гайдельбержці", тримаємось гурту, щоб не загубитися в такій багатотисячній юрбі, і прямуємо до порту. Там ми шикуємось довгим шнуром, щоб ввійти на корабель, заздалегідь для нас замовлений. Чекаємо ще з півгодини, аж вийдуть з нього наші попередники. З цього корабля ми зробимо оглядини велетенського порту, одного з найбільших в Европі, так зв. „Рундфарт". Входимо на горішню палубу, щоб краще все бачити. Сонце припікає, а сильний морський вітер приємно прохолоджує. Крім портових будівель і влаштувань, про які через голосники нам говорять чотирьома мовами — голляндською, англійською, французькою і німецькою — кидаємо оком теж на саме місто, де є на що подивитись. Високі вежі церков і різних важливих будинків подивляємо, а при самому березі — міський музей. Мандрівка триває дві години; повернулись біля 5-ої год. вечора. Наш провідник дає лише півгодини на полагодження справ. Ледве встигаю добитись до кіоску й купити кілька поштівок з видами Роттердаму. Ввічлива продавчиня говорить по-німецьки, продає й поштові значки на летунську пошту до Америки, все дуже дешеве на американські гроші. Заледве встиг я написати, як уже всідаємо в автобуси. Їдемо поволі, бо „трафік" страшенний.

Високий стадіон виглядає, як модерний колізей на п'ять поверхів, замкнений довкола, з безліччю входових брам. Стадіон „Фейєноорд Н. Ф.", може, мабуть, вмістити 100.000 глядачів; присутніх було 63.000. Я турбувався, як знайти своє місце серед такої маси людей. Та нічого легшого при такій організації і порядку, як є в Голляндії.

Море глядачів гуло і ревло. Але суддя - еспанець Де Мендебіль не звертав на крики уваги і преспокійно провадив гру, хоча я не чув ані одного його свистка. Змагуни теж зовсім не реагували,

(Закінчення на стор. 3-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

КРИЛАТІ ВАРЕНИКИ

Директор н а ціональної інституції звернувся до політичного перелазу в клюбі „Лиса Микити" в Ню Йорку з таким хвилюючим словом:

— Дорогі мої друзі, засядьте нині коло мене дружнім колом і підтримайте мене, самітного, на дусі, бо я, оце, залишився солом'яним вдівцем може на місяць часу, може й на два... Тількищо відвіз дружину на летовище: полетіла моя старушка суперджетом аж до сонячної Каліфорнії! Дочка очікує другого потомка, отже присутність бабуні в таких випадках, обов'язкова. Перше народилась їм коломийка, то тепер пофацен би бути козак, — як він, панове, гадаєте?..

— Слава! За козацький рід! — піднялися вгору келихи за щасливе прибуття на цю вільну землю ще одного американця українського походження. А розпромінений пан директор продовжав свою схвильовану розповідь:

— Вчора, вполудне, дістаємо телефона з Лос Анджелес: наперед говорила дочка, потім зять. „Мамо, приїжджай негайно, ти будеш нам потрібна! Але ж, дорога мамусю, ми тебе дуже просимо — привези нам вареників, хоч би зо три копи! Скільки зможеж наробити — стільки привези. Напакуй цю чорну, ще крайову валізку, але повну! Хай буде одна третина капустяників, одна третина бараболяників, а решта з гречаної каші і з сиром. Мамо, ми вже страшно стужилися за варениками твоєї продукції, вони нам і сняться поночі! Ми рахуємо години і хвилини, коли ти до нас приїдеш, мамо!"

В цьому місці наш пан директор змахнув непомітно теплу, батьківську сльозу з ока і замовив для чесного товариства ще одну „рунду".

— Як знаєте, дорогі друзі, — сказав задумано, — світ переживає тепер тривожні, трагічні часи. Що діється з сучасною молоддю, — це ви самі, здорові, знаєте, от, вистане кинути оком по Другій евню... І так собі міркую, у хвилину зневіри і сумніву: „Ех, пропадуть наші діти в цьому новітньому Вавилоні! Або підуть між гіппісів, або асимілюються і розтануть в американському морі!" Та коли я вчора почув у телефоні мою дочку і зятя, як вони щебетали, як захоплено висловлювались про українські вареники, як близько просили маму, щоб наробила їм цього добра хоч з три копи, — тоді я сказав собі: „Ні! Не пропало і ніколи не пропаде для України наше молоде покоління, якщо у його серці жеврить така любов і туга за варениками!" І коли моя старушка таскалася з валізкою, повною ліпаків, до суперджета, я пригадав собі того київського поета, що написав віршик, що „людина має крила..." Ов-ва! Велике мені цабе, що людина має крила! Тут в Америці, вареники дістали крила і літають з одного кінця континенту на другий, від Атлантику аж до Пацифіку!.. То ж піднімімо, друзі мої, чари за наші крилаті вареники!

Ікер

Василь Гарба

СИВИЙ ЛИЦАР ПОДІЛЛЯ

ДО 900-РІЧНОГО ЮВІЛЕЮ МІСТА КАМ'ЯНЦЯ ПОДІЛЬСЬКОГО

(1)

Розмірно невелика річка нашого Поділля Смотрич, з відвічних часів пробиваючись до своєї матірної ріки Дністра, проклала собі річище в глибоких суцільних скелях біляво-сірих сланців. Береги-скелі ті врівчасто спадають на глибину яких вісімдесять метрів і творять мальовничий каньйон із вузькою смугою наносної землі та ріні завширшки пересічно 200-250 метрів.

Течія річки тут тиха й велична зі спокійними заводями, що в них відбиваються, як у люстрі, скельні брили; місцями вона ніби розривається й збігає на спадах швидкими струмами, грайливо плюскочучи та журкочучи по збуриному тут камінному ложу своєму.

Треба було якоїсь чудної, примхливої гри первісних тектонічних сил мільйони років тому, щоб річка описавши широке овальне коло в цій суцільній кам'яній товщі скель, замкнула цілком те коло, але вже зі спадом в яких вісімдесять метрів. У цьому місці частина вод річки Смотрича переливається водоспадом з верхньої у нижню її течію.

Створилося справжнє диво-чудо природи, рідкісне й неповторне. Глибокий той каньйон із річкою оперізує всередині кола цілий скелястий острів, проміром близько одного кілометра в діяметрі. На острові тому та по урвищах берегів його споконвіку ріс незайманий дрімучий грабовий ліс. Тут сама природа потурбувалася приготувати місце нашому славному ювілянтові місту Кам'янцеві-Подільському.

Наша літописна леґенда оповідає, що на місце те, на той острів, колись дуже давно, ще на початках чотирнадцятого століття, загнався, полюючи на оленя, князь Юрій Коріятович, небіж тодішнього володаря усіх тих країв литовського великого князя Ольгерда.

Краса, наприступність та топографічна незвичайність цієї місцевости вразили молодого князя, і він звелів побудувати тут місто та назвав його Кам'янцем.

З пізнішого західнього джерела, а саме з атлясу Янсона, виданого в Амстердамі в 1666 році, про місто це подаються такі відомості:

„Кам'янецьПодільський головне місто Поділля, яке більша частина вчених уважає за старовинну Клепідаву, мав бути заложений Даками*) ще перед тим, як заснували свої оселі Бастарни (?), які опісля разом з Ґотами вели власні виправи на слов'ян, від яких теперішні мешканці походять та які залишили цю країну пусткою..."

Отже маємо тут багато давнішу грецьку назву міста „Клепідава". (Трохи назва ця не звучить врочисто зараз, як для ювіляра, бо вона означала „місто злодіїв"). Ті самі греки дали йому ще й іншу назву — „Петрідава" — (кам'яне місто), а римляни слідом за ними назвали „Ляпідава" та „Каменекум", що в корені своєму має той самий зміст — „кам'яне місто". З цього виглядає ніби, що історія міста губиться ще ген у тумані першого тисячоліття нашої ери...

Проте, з наукової обережности, датою виникнення міста довго вважався рік 1362-ий, коли то литовські княжичі Коріятовичі розбили татар на річці Сині Води, що впадає в річку Бог, недалеко від сучасної Вінниці; тоді ж вони заснували ряд укріплень на Поділлі, у тому числі міста Смотрич, Бакоту та Кам'янець. З такою леґендою зжились і люди і офіційна історія цього краю, бо на це малися перші літописні відомості.

Так було аж до недавнього часу, коли совєтські вчені Вірменської Академії Наук знайшли старовинні документи, з яких видно, що Кам'янець-Подільський існував іще в 1062 році. У ті часи один з удільних князів (м. П. Ростислав) запросив на Русь вірмен для спільної боротьби з половцями, які тоді дуже непокоїли країну. Вірмени прийшли, як союзники, осіли в Кам'янці, що самою природою був створений для захисту від напасників і тут знайшли собі другу батьківщину. Треба сказати, що вірмени були досить відомі у давній великокняжій Русі, так зі старо-руських писань видно, що за часів Володимира Мономаха (1053-1125) їх дуже добре знали в Києві, тому правдоподібність якоїсь військово-союзницької колонізації м. Кам'янця вірменами дуже реальна; згодом, через властиву їм торговельну рухливість, вона перетворилася в інший характер, симбіозу їх з містом, так дальші писані джерела згадують вірмен вже за Коріятовичів (середина XIV століття), як про значну вірменську торговельну громаду в Кам'янці.

Тим часом залишімо авторитетам докладніше розібратися в забутій та віками припорошеній ґенезі нашого славного міста. Тепер приймаємо за незаперечний факт, що це затишне й мальовниче місто з його своєрідною екзотичною мішаниною середньовічної архітектури, яким його знають більшість наших сучасників, таки насправді місто тисячолітньої давнини, скам'янілий літопис Поділля, рідкісне місто-музей.

І от тепер вірні сини тієї землі, що перебувають за тисячі й тисячі миль від рідних осель, збираються вшанувати тут 900-річний ювілей цьому посивілому лицареві свого краю, місту-дідусеві, Кам'янцеві-Подільському.

Наші земляки на далекій батьківщині ще торік відзначили цей славний ювілей. Маємо відомості, що в центрі старого міста вже зазеленів великий масив насаджень, зроблений іще восени 1962 року й цим покладено початок паркові імені 900-річчя міста. Що ж, тільки вітати можна гарний цей почин!.. Це добре. Проте не можемо приховати тут нашого жалю та співчуття до земляків наших, знаючи добре, як їх досхочу напихувано, як жид гуску на заріз галушками, нудними ювілейними ревеляціями та переборщеною адорацією на адресу комуністичної партії та братнього російського народу, що безнастанно піклуються і містом і людністю його...

За зливою промов, писань та ювілейних видань там годі було побачити правдиве обличчя міста, славного саме своєю минувшиною та давниною. Багата, різноорідна й цікава минувшина міста й краю за догмами совєтської історіографії подається для „мас" в єдино дозволеному аспекті клясової боротьби, а недавноминуле зогиджується підлабузницько-коляборантськими літаніями на адресу „старшого брата"... Навчалося й оспівувалося, що місто наше славне через такі, приміром, визначні дати і події:

---

*) Даки-предки сучасних румун, завойовані Трояном в 101-107 рр. В. Г.

(Далі буде)

ГОЛОВНА УПРАВА
Української Жіночої Допомогової Організації
ЗІ СВОЇМИ ВІДДІЛАМИ
в і т а є
Блаженнішого Верховного Архиєпископа
Кардинала Йосифа Сліпого
і закликає все своє Членство до масової участи у всіх Торжествах.

З А У П Р А В У :
О. Томашівська, голова — С. Бартко, секр.

Підготовляється Конференція УХР у ЗСА

Одним з рішень конференції активу УХР у ЗСА, яка відбулася з проф. В. Яневим 14 січня у Нюарку, була постанова скликати дво- або триденну студійну конференцію УХР, що мала б відбутися в останніх днях травня або в перших днях червня б.р.

Консеквентно Президія УХР випрацювала вступний плян такої конференції, який вислала до висловлення завважень на бл. 50 адрес чільних мирян усіх трьох наших єпархій у ЗСА. Після отримання відповідей з г о д и щодо участи у Конференції, покликаний до життя місцевий Комітет звернеться за благословенням до місцевих Владик.

В обіжнику читаємо таке важливе місце щодо учасників плянованої конференції:

З природи речі, насамперед є це громадяни, які в той чи інший спосіб були вже пов'язані із УХРухом. Крім того президія УХР уважала доцільним запропонувати мирян, з якими проф. Янів у той чи інший спосіб стрічався в часі свого перебування у ЗСА, чи з якими нав'язав контакт вже після свого перебування у ЗСА, а які виявили виразне зацікавлення справами УХР та засадами дії УХР.

При тому одна важлива заувага: дотеперішні студійні конференції УХР у Европі були побудовані на засаді творчого шукання, — без накидування поглядів. Конференції збирали — зокрема у Рокка ді Папа — людей навіть різних світоглядових спрямувань, — і кожному вільно було висловити найбільше контроверсійну думку, якщо вона була висловлена у відповідній формі: з тактом, без задражнювання чужих поглядів, чи почувань.

Цю саму засаду треба застосувати у ЗСА, якщо ми хочемо спричинитися до санації загального положення, яке є просто трагічне, — коли зокрема між самими мирянами нема вже ніякого довір'я. Тому при доборі основного ядра намагалася президія так добирати людей, щоб вони заступали різні відтіні думки, але щоб при тому не були настільки ексклюзивні, що задразнювали б чито своїми попередніми потягненнями, чито своїми можливими виступами учасників конференції з іншими поглядами.

Звичайно список запрошених вимагає уточнень і доповнень, про які просить президія УХРуху осіб, до яких звернулася. Ідеться насамперед, щоб були заступлені в достаточній мірі усі три єпархії. По друге, треба подбати, щоб було заступлених якнайбільше місцевостей.

Згідно із загальноприйнятою засадою, конференція має відбуватися в екуменічному дусі, а тому до співучасти будуть запрошені православні. Врешті, організатори бажають до співдії притягти також молодь.

Якщо йдеться про програму конференції, то перша частина мала б бути присвячена загальним питанням, друга конкретнішим справам мирян у ЗСА, і організаційним питанням УХР. На цьому терені проектується вийти від загальної доповіді про завдання, ролю й дію УХР на внутрішньому та зовнішньому форумі з поглядом на те, що буде зреалізовано. Як понціл: Студійні дні у Римі 1969 р. у 25-ліття смерти Слуги Божого Андрея на загальну тему: „Українська Церква у Вселенській", при чому плянована конференція у ЗСА повинна застановитися над тим, що самі українські миряни зі ЗСА підготують як свій вклад у майбутні спільні Загальні Студійні Дні.

Після загального з'ясовання мала б прийти дискусійна лава („панеля"), що була б присвячена вже поодиноким проблемам майбутніх студ. Днів („студійні дні в мінятурі" чи „проєкт моделю Студ. Днів"). І так поодинокі проблеми до порушення у дискусійній лаві були б: 1) на нарисі тла, що Українська Церква досі внесла в загальну скарбницю Вселенської Церкви, 2) зокрема, які були ідеї сл.б. Андрея, прийшов би 3) нарис сучасної духової ситуації після Ватик. Собору та після Конґресу Мирян. 4 Момент загальної ролі української діяспори і на тому тлі 5) Українська Церква в діяспорі зі спец. узглядненням питання її структури. 6) Національний момент в сучасному (чи „сумерк націоналізму"?) в загальному і 7) питання національного в Церкві з рівночасним поглядом, як є 8) на Рідних Землях. 9) Молодь і Церква і 10) Молодь і нація. 11) Питання екуменізму у світі і в нас зі спеціяльним питанням 12) що нас українців (православних і католиків) в'яже, а що нас поділяє.

Так широко подумана дискусійна лава вимагає великої „живости" — виступи повинні бути короткі і тільки накреслювати проблеми для майбутнього опрацьовання.

Ранок другого дня мав би бути присвячений проблемі патріярхального устрою та питанням григоріянського й юліянського календарів, а пополудне конкретним організаційним справам УХР на терені ЗСА: отже, від короткого огляду дотепер зробленого, почерез нарис найкращої організаційної схеми аж до створення Крайового Об'єднання та обрання керівних органів. Звичайно, треба рахувати, що такий обраний провід буде тільки тимчасовим аж до проведення відповідної організаційної роботи в терені, — так щоб в кожній Єпархії постало 3 - 4 життєві клітини. Якщо такі клітини виправдаються впродовж певного пробного часу (9 - 12 місяців діяльности), можна буде приступити до скликання нормального Крайового З'їзду з умандатованими делеґатами від кожної клітини, які покличуть вже сталий провід залеґалізованої (зачартерованої) в проміжку крайової організації, яка станула б поруч із Крайовими Об'єднаннями УХР у Німеччині, Франції, Англії, Бельгії, Австралії, чи Арґентині. (р.в.)

Далі намагаються компромітувати сл. п. Симона Петлюру

У зв'язку з нібито 50-літтям советської влади в Україні, цього року сов. преса багато разів згадувала ім'я Головного Отамана Військ УНР Симона Петлюри. Намагаючись дискредитувати ім'я будівничого УНР, газети вдаються до вигадок, або ж покликаються на свідків, котрі були в опозиції до С. Петлюри. Так „Вісті з України" в числі 21/1968, призначені КГБ для закордону, цитують із книжки письменника Вол. Винниченка „Відродження Нації" таку „характеристику" Уряду УНР і сл. п. С. Петлюри: „Щось подібне до циганського табору. Безладдя, дезорганізація, розгубленість, деморалізація. Міністри сваряться, гризуться, скаржаться, арештовують одне одного. Війська нема, тільки самі штаби та атамани на чолі з „головним атаманом" — „балериною". Цей смішний і шкідливий для всього нашого руху чоловік" і т.д. Такі й подібні виступи советської преси проти Симона Петлюри лише показують, що в народній пам'яті міцно живуть його ім'я і дії, пов'язані з героїзмом Визвольних Змагань.

В ОКУПАНТА НЕ ВИТРИМУЮТЬ НЕРВИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

звані радіостанції зняли шалений вереск на захист згаданих осіб, перетворивши їх на „письменників" та „митців".

Стаття закінчується закликом до чесних людей, щоб вони поступили нечесно супроти своїх друзів і української науки та культури, супроти свого нескореного народу: „Бачите, як прислужились ви, шановні „гуманісти", своїми нерозважливими вчинками ворогам - ідеологам імперіялізму та їхнім посібникам — буржуазним націоналістам! Може, не знаєте, як у радіопередачах і в деяких органах преси вас уже розхвалюють за це ченці з Ватикану, американські бандерівці, канадські о-унівці, есесівці із радіо „Дойче велле" — всі ті, хто хоче сплюжити наш народ і рідну йому радянську владу? Це треба знати!"

Ступінь національної свідомости в українському народі сягає уже того щабля, що народ знає багато більше, ніж думає „партія". І національна у к р а їнська спільнота у вільному світі також уже знає ціну „колосовським культурним бригадам" та їх намаганню зробити з еміґрантів дослідних кріликів для потреб совєтського „руководітєльства" і психологічної війни.

Якщо мова про кількамільйонові українські маси у вільних країнах світу, про нашу політичну еміґрацію, то можна сказати вслід за В. Чорноволом: „Я нічого у вас не прошу". Ми не просимо, а домагаємось: окупанте, геть з України!

ОДИН ДЕНЬ В РОТТЕРДАМІ

(Продовження зі стор. 2-ої)

особливо ж італійці були дуже опановані і певні себе. Після привітання і відіграння гимнів розпочалась гра. Вже на 4-ій хв. гри Гамрін (швед з походження) з цільної подачі і недалекої віддалі гострим скісним стрілом забиває перші ворота для А. Ц. Міляно, Італія. Воротар - німців Ечан (турок з походження) не міг нічого вдіяти. На 18-ій хв. гри той же Гармін вимінає німецьких оборонців Курбюна і Шульца та свобідно вбиває м'яча до сітки.

Нічого не помогли крики й вигуки!.. Але німці ще мають надію на другу половину гри. Вони стараються за всяку ціну змінити вислід, і яких із 20 хвилин сильно атакують та перебувають під ворітьми італійців. Однак оборона А. Ц. Міляно зі знаменитим Ш н е л лінґером (німцем), героїчно бороняться; в критичних моментах, коли вже м'яч, здавалося, влітав у ворота, Шнеллінґер кидається і в лежачій позиції неймовірною „головкою" вибиває м'яча поза ворота, на „корнер".

Так кінчається гра. Багато старших німців критично ставилися до „геройства" своїх молодиків, з їх криками і бешкетами.

Гра закінчилася після 10-ої год. ночі, і треба було поспішати, бо від'їзд заповіджено зараз після гри. Повертаємось гуртом після цікавого вечора. Лише за одно шкодую: тоді був пам'ятний день 23 травня — двадцята річниця трагедії в Роттердамі. Я не зміг побути біля могили с. п. полк. Євгена Коновальця, але все таки бодай був недалеко від неї!

МАНІФЕСТАЦІЄЮ ВІДЗНАЧИЛИ ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

Філядельфія. — Місцевий Комітет Тижня Поневолених Націй, під керівництвом проф. Остина Еппа, організував з допомогою українських та багатьох ін. національних товариств і організацій, велику антимосковську маніфестацію 21 липня, на площі „Індепенденс Мол". Головну промову виголосив проф. О. Епп, домагаючись активнішої політики визволення поневолених народів. Промовляли також конґресмен Р. Швайкер, член Кабінету Губернатора стейту Т. Гемилтон та ін. Атрактивною точкою маніфестації було представлення дівчат у народних ношах з різних країн, поневолених комуністичною Москвою.

ПОВІДОМЛЕННЯ
Головної Управи СУМА

1. Повідомляємо всіх Сумівок і Сумівців, що в ЧЕТВЕР, дня 8-го серпня на Оселю СУМА в Елленвіл, Н.Й. прибуде ЇХ БЛАЖЕНСТВО ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП КАРДИНАЛ КИР ЙОСИФ СЛІПИЙ.

У зв'язку з тим закликаємо все членство СУМА прибути в одностроях на Оселю СУМА в Елленвіл в четвер, дня 8-го серпня в дополудневих годинах.

Їх Блаженство буде на Оселі від год. 2 - 6 по полудні.

2. Всі юначки і юнаки, які зголосилися до Вишкільного Табору для впорядників і виховників, що має починатися в неділю, 11-го серпня ц.р., у зв'язку з приїздом Блаженнішого Верховного Архиєпископа, зобов'язані прибути на Оселю СУМА в Елленвіл вже в ЧЕТВЕР, 8-го серпня ц.р. найдалі до год. 11-ої перед пол., щоб також взяти участь в привітаннях. Всі зголошені на табір залишаться на Оселі до офіційного відкриття Вишкільного Табору.

3. Повідомляємо всіх юначок і юнаків та дружинників СУМА, що Старшо-Юнацький Табір фізичного виховання і підготовки до 17-го Здвигу відбудеться на Оселі СУМА „Київ" біля Дітройту в днях від 17-го до 30-го серпня. В пляні цього табору є поїздка та участь в легкоатлетичних змаганнях, що їх влаштовує УСЦАК в днях 24-го і 25-го серпня в Ґрефтоні, Канада.

За докладнішими інформаціями в повищих справах просимо звертатись до місцевих Осередків і Відділів Юнацтва СУМА, або на адресу Головної Управи СУМА в Ню Йорку.

ЗА ГОЛОВНУ УПРАВУ СУМА:
Г. Цебрій, секретар — Е. Гановський, голова

Увага! *Увага!*

ТОВАРИСТВО „ЗАПОРОЖСЬКА СІЧ
ВІДДІЛ 367, РОЧЕСТЕР, Н. Й.
— влаштовує —
П І К Н І К
Неділя, 11-го серпня 1968 року
1-ша год. по пол.
ORCHARD GROVE PARK — WEBSTER, N.Y.
Товариство „Запорожська Січ" запрошує ввесь загал та Членів до участи.
ДОЇЗД: Empire Blvd to Holt Rd, звернути на ліво до Orchard Rd, звернути на право на площу.
УПРАВА

Всім, що привітали нас особисто або письмово з нагоди 50-ліття нашого шлюбу — висловлюємо цією дорогою нашу сердечну подяку.

ВАРВАРА й д-р МИКОЛА ЗАЙЦЕВ

Нюарк, Н. Дж., липень 1968 р.

ПРИВІТ АБСОЛЬВЕНТІВ
Української Греко-Католицької Богословської Академії у Львові

Блаженнішому Верховному Архиєпископові
КАРДИНАЛОВІ КИР ЙОСИФОВІ СЛІПОМУ
з правами Українського Греко-Католицького Патріярха.

Ваше Блаженство!

Абсольвенти Української Греко-Католицької Богословської Академії у Львові, якої Ваше Блаженство були Отцем Ректором, а зараз як Первоієрарх-Кардинал з правами Українського Греко-Католицького Патріярха, що з нагоди 39-го Євхаристійного Конґресу відбуваєте візитацію по Українських Греко-Католицьких Митрополіях Канади і Америки — щиросердечно вітаємо і бажаємо, щоб Всевишній обдарив Ваше Блаженство многими Божими ласками та кріпким здоров'ям на многі і благі літа продовжувати успішно працю у Христовому Винограднику для добра Української Греко-Католицької Церкви та українського народу.

Чікаго, дня 23 липня, 1968 р.

АБСОЛЬВЕНТИ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ БОГОСЛОВСЬКОЇ АКАДЕМІЇ У ЛЬВОВІ

Лікарська канцелярія
Д-ра РОМАНА ДИКОГО
буде закрита на час вакацій
від 4-го серпня до 18-го серпня.

Щиро вітаємо
Його Блаженство Блаженнішого Верховного Архиєпископа
КАРДИНАЛА ЙОСИФА СЛІПОГО
з приїздом до ЗСА

Закликаємо все Українське Громадянство взяти масову участь у всіх маніфестаціях - зустрічах із Головою Помісної Української Католицької Церкви, Ісповідником Віри Христової і Борцем за правду Українського Народу.

Виконавчий Орган
Української Національної Ради

До всіх пластунів і пластунок Станиці Ню Йорк!

У зв'язку з приїздом до Ню Йорку
Верховного Архиєпископа і Кардинала
ЙОСИФА СЛІПОГО
Пластова Станична Старшина доручає:

1. Прибути всім членам Станиці в повних одностроях В СУБОТУ, 3-го серпня 1968 р. на кол. площу Світової Виставки Singer Bowl. Збірка перед головним входом о год. 9:00 ранку.

2. Одночасно закликаємо все Пластунство прибути в день приїзду Верховного Архиєпископа до Ню Йорку, В СЕРЕДУ, 31-го липня ц.р. на летовище Кеннеді. Збірка о год. 12:00 впол. перед католицькою каплицею на летовищі.

3. Рівночасно всі Пластунки і Пластуни повинні прибути в СЕРЕДУ, 7-го серпня 1968 р. на ПЛАСТОВУ ОСЕЛЮ Іст Четгем для привітання Блаженнішого Архипастиря Кардинала Йосифа Сліпого. Від'їзд автобусів з Ню Йорку о год. 5:30 ранку, приїзд до Ню Йорку о год. 8:30 вечером.

За додатковими інформаціями слід звертатися до Пластової Станиці в час урядових годин: 6:00 — 8:00 вечером кожної середи і п'ятниці, або телефоном YU 2-4530 в тих самих годинах.

Всіх ВШ. Батьків просимо у визначених днях прибути разом з пластовою молоддю.

ПЛАСТОВА СТАРШИНА СТАНИЦІ НЮ ЙОРКУ

Увага — Приятелі Гантеру і його церкви!
В четвер, 8-го серпня 1968 р.
український Гантер переживатиме велику подію:
Верховний Архиєпископ
КАРДИНАЛ ЙОСИФ СЛІПИЙ
прибуде в той день до Гантеру,
висловивши бажання побачити гуцульську церковцю св. Івана, перенесену в Кетскільські гори!

ЙОГО БЛАЖЕНСТВО посвятить додаткові ікони, твори арт.-мал. Петра Холодного, мол., в мистецькому обрамуванні скульптора Михайла Черешньовського. Достойний Гість прибуде о год. 11-ій перед пол.

ВСІ УКРАЇНЦІ, постійні мешканці Гантеру, всі українські власники тамошніх літніх домів та й усі вірні Гантерові щорічні відпочинківці й гості повинні взяти масову участь у тому святі! Зокрема просьба до всіх ВШ Жертводавців ікон у церкві св. Івана — обов'язково бути приявними!

ЦЕРКОВНИЙ КОМІТЕТ
ЦЕРКВИ СВ. ІВАНА в ГАНТЕРІ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в четвер 25 липня 1968 р. у лічниці в Лівинґтоні, Н. Дж. упокоївся в Бозі на 57-ому році життя по короткій важкій недузі
НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ МУЖ, БАТЬКО, ШВАГЕР і ДІДУСЬ

бл. п.
РОМАН ЯРОСЛАВ ҐЕРУС

ПАНАХИДУ заповіджено на п'ятницю 26 липня ц.р. о год. 8-ій вечора в похоронному заведенні Литвина і Литвина, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ПОХОРОН відбудеться в суботу 27 липня ц.р. о год. 9-ій рано до церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку і звідти на цвинтар Голівуд в Юніон, Н. Дж.

У глибокому смутку:
Дружина — МАРІЯ
Син — ІГОР АЛЕКСАНДЕР з дружиною НЕОНІЛЕЮ і сином ЛЕСИКОМ
Шваґри — ЄВГЕН, АЛЕКСАНДЕР і ЯРОСЛАВ КОЛЯНКОВСЬКІ

ОКРУЖНИЙ ВІДДІЛ УККА ЛІГАЙ ВЕЛЛІ, Па.
ділиться з Українським Громадянством сумною вісткою,
що 24-го липня 1968 року о год. 2-ій ранком, на 68-му році життя, ненадійно відійшов у Вічність

сл. п. ПЕТРО МІЛЯНОВСЬКИЙ

голова Окружного Відділу УККА, колишній учасник визвольних змагань в рядах УГА, опісля адміністратор Видавництва „Новий Час" у Львові і член Хору „Сурма" у Львові.

Покійний приїхав до ЗСА в 1949 році, спершу до Вотервліту, а згодом переїхав до Істону, де був дяковчителем. Ввесь свій труд віддав Покійний громадським справам.

Хай прибрана земля буде Йому пером!

ОКРУЖНИЙ ВІДДІЛ УККА
ЛІГАЙ ВЕЛЛІ

МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ КОМІТЕТ . . .

(Закінчення зі стор 1-ої)

Асторії в Ню Йорку. Парк Еве. і 50 вул. Треба бути на залі за столами о год. 6 по пол., щоб усі гідно привітали Архиєрея, коли він ввійде на залю з іншими Владиками о год. 6.45. Попит за квитками на бенкет в ціні 25 дол. — великий. На жаль, багато організацій замовили „гуртом" певну скількість квитків і їх до цього часу не відібрали. Всі замовлені квитки треба відібрати в книгарнях „Арка", „ЕКО" та „Сурма" найпізніше до цієї суботи 27 липня, а взагалі кінець продажу квитків — у вівторок 30 липня. Обов'язковий вечірній одяг. Тостмайстрами будуть — для української мови проф. В. Ленцик і для англійської мови адв. С. Ярема, д-р Р. Осінчук буде промовцем. Голова Комісії для почесних гостей гол. предсідник И. Лисогір поінформував, що запрошенням духовних гостей займається Єпархіяльна канцелярія у Стемфорді, а щодо цивільних гостей — йдуть ще контакти й розмови.

Відзнаки: стрічки й жетони

Всі відзнаки вже готові. Рішено, що стрічки блакитного кольору матимуть представники організацій, почесні гості, члени хору й духовні особи. Виготовлено 100 відзнак зеленого кольору для представників преси. Загал громадянноситиме жовті відзнаки, що їх дістануть теж усі приявні на бенкеті. Гроші з пожертв за стрічки йдуть до адміністраційного фонду на покриття видатків. Те саме — гроші з продажу жетонів по 1 дол. Д-р О. Соколишин повідомив, що виготовлено 20.000 жетонів за зразком проф. Д. Горняткевича, з написами кирилецею та англійською мовою.

Хор

Мгр Л. Крушельницький повідомив, що хор, який співатиме під час Богослужби й бенкету, складається з 150 осіб і веде часті проби. Багато хористів зреклися своєї відпустки, щоб брати участь у пробах. Впродовж останнього тижня переведено три проби — вони продовжуються.

Пресово-інформаційна й інші Комісії.

Ред. І. Кедрин з'ясував, численна Пресово-інформаційна Комісія, обрана на першому засіданні Комітету, не має рації існування, бо українські газети обслуговувані власними співробітниками. Зате треба невеликої Комісії для виготовлення пресових повідомленя — „пресс-релісів" — для американської преси й радіостацій та зв'язку з ними. На його внесення обрано на голову такої Комісії ред. В. Душника та на членів — ред. Р. Хомяка, ред. З. Снилика, Юрка Гаврилишина і Аню Севедж. Добровільно зголосився приявний представник одної американської агенції для публічних зв'язків, Вілліям Ларкін, який виготовив був вже повідомлення для американської преси в Шикаго. Л. Футала висловив думку, що й усі попередньо обрані члени Комісії повинні належати туди далі — під головуванням ред. В. Душника.

Д-р Б. Олесницький, як голова Комісії Фонду Верховного Архиєпископа звернув увагу, що той Фонд не має нічого спільного із збірками по церквах. Він пропонує, щоб і після від'їзку Верховного Архиєпископа залишити Комітет для збірки фондів до розпорядження Архиєрея.

П. Полчі інформував, що нюйоркська поліція йде як-найдалі на руку Комітетові в усіх справах. На внесок п. Лозинського рішено замовити окремі автобуси на Богослужбу, які від'їздитимуть від УНДому. Охочі скористати з них повинні негайно зголоситись до крамниці „Карпати" біля книгарні „ЕКО" при 2-ій Евеню.

Дир. І. Базарко повідомив, щоВерховний Архиєпископ матиме зустріч з представниками установ і організацій 10 серпня пополудні в Американсько - українському Інституті в Ню Йорку. Всі установи й організації, що бажають скористати з тієї нагоди, повинні обов'язково зголоситись заздалегідь в Українському Конгресовому Комітеті.

Доїзд на Богослужбу

Хто не скористає з автобусів, що їх винаймить Комітет для доїзду на полеву Богослужбу та які їхатимуть від Українського Народного Дому (ближча інформація в крамниці „Карпати" біля книгарні „ЕКО" при 2-ій Евеню в Ню Йорку) той повинен скористати з найращої комунікації підземкор, лінія:

I R T — Flushing, початкова стація „Таймс Сквер", найнижча плятформа, — наступні зупинки в Мангеттені „5-та Евеню" і „Гренд Сентрал". Висісти — зупинка „Віллетс Пойнт" — при самій колишній площі світової виставки — „Зінґер Бовл" знаходиться зараз праворуч після входу на площу. Можна їхати теж з долини міста Ню Йорку від 8-ої вулиці підземкою B M T поїзд „R R" „Асторія", до зупинки „Квінсборо Пляза" і там пересісти на згаданий вище поїзд I R T — Флашінґ. Зате доїзд на летовище найлегший і найдешевший автобусами з „East Lines Bus Terminal" при 37 вул. і 1-ій Евеню. На самому летовищі їздять малі автобуси, якими можна доїхати до католицької каплиці.

Верховний Архиєпископ стане почесним громадянином м.Шикаго

Посадник міста Шикаго Дейлі повідомив що він надасть на окремій церемонії в Міській Раді Верховному Архиєпископові Кардиналові Йосифові Сліпому почесть почесного громадянина міста Шикаго. Таку саму почесть надав був уже Верховному Архиєпископові посадник Вінніпеґу, а посадник Торонта передав йому золотий ключ до міста.

Відповідна церемонія в Шикаго відбудеться в понеділок 29 липня ц.р.

Богослужба в катедрі св. Патрика

Архиєрейська Богослужба в римо-кат. катедрі св Патрика при 52-ій вул. 5 Евеню передбачена на суботу 10-го серпня о год. 9-ій перед полуднем.

**

Наступне засідання комітету відбудеться в четвер 1-го серпня ц.р. о год. 7 веч., вже після приїзду Верховного Архиєпископа.

НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ!

ПРИЙМЕМО ПОСТІЙНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ НА МІСТО И СТЕЙТ НЮ ЙОРКУ НА ДУЖЕ КОРИСНИХ УМОВАХ. ЗАБЕЗПЕЧЕНА МІНІМАЛЬНА ПЛАТНЯ, СОЦІЯЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ПЕНСІЙНИЙ ФОНД, ВАКАЦІЇ. ПЕРШЕНСТВО МАЮТЬ ПРОФЕСІЙНІ АСЕКУРАЦІЙНІ СПЕЦІЯЛІСТИ, ІНШИХ-ПЕРЕВИШКОЛИМО. ЗГОЛОШУВАТИСЯ ЛИСТОВНО АБО ТЕЛЕФОНІЧНО:
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
81-83 GRAND STREET
JERSEY CITY, N.J. 07303
Телефони: З Ню Йорку BA 7-5337
З Ню Джерзі HE 5-8740

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила